

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתור

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת ויחי תשפ"ד תהא שנת פדה נפשי.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCiKKmAWXyD6Q9Xu7IH0Is19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור למעלה מאלף משפחות

<https://www.matarapro.com/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

מִדוּעַ רַק עַל הַגְּאֻלָּה מְזַכָּר בַּתּוֹרָה שֶׁהִיא חֲתוּמָה בְּאוֹצְרוֹת שֶׁל ה', הֵינוּ בְּמַחְסָנִים שֶׁל ה' כְּבִיכּוֹל.

הַמְלָכָה אוֹצֵר מוֹפִיעָה בְּשָׁנֵי מְקוֹמוֹת בְּכָל הַתּוֹרָה, פֶּעַם אַחַת בְּפִסְוִיק: (דְּבָרִים כח, יב) "יִפְתַּח יְהוָה לְךָ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לְתֵת מָטֵר אֶרְצְךָ בְּעֵתוֹ וּלְבַרֵךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדְךָ וְהִלִּייתָ גוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִלְוָה". וּבְעוֹד מְקוֹם אֶחָד בְּכַתוּב עַל זְמַן הַקָּץ: (דְּבָרִים לב, לד) "הֲלֹא הוּא כְּמַס עֲמֻדֵי חֲתוּם בְּאוֹצְרוֹתֵי", רוֹאִים שֶׁעַל זְמַן הַקָּץ נֶאֱמַר **אוֹצְרוֹתֵי** לְשׁוֹן רַבִּים, רְמִז שֶׁהַקָּץ קָשׁוּר עִם **כָּל הָאוֹצְרוֹת שֶׁל ה'.** שְׁמַעְתִּי מֵהֵרָה"ג ר' אֶהֱרֹן בְּרִדְהָ שְׁלִיט"א שֶׁ**אוֹצֵר** בְּכָל מְקוֹם בַּתּוֹרָה פְּרוּשׁוֹ **מַחְסָן** או **כְּלִי שֶׁמְאַחֵס** אֶת הַשֵּׁפֶע, וְיִשְׁנֵם כְּמָה מִיְּגִי אוֹצְרוֹת בְּפִסְוִיקִים בְּנִי; יֵשׁ אוֹצְרוֹת בֵּית ה', אוֹצְרוֹת הַמְּלָךְ, אוֹצְרוֹת מְאֻכָּל, אוֹצְרוֹת שְׁלֵג וְעוֹד. כִּי **אוֹצֵר** פְּרוּשׁוֹ **מַחְסָן** או **כְּלִי**, וְאֶפְשֵׁר לְשִׁים בּוֹ מֵה שְׂרוּצִים. וְכִשְׁהַתּוֹרָה אוֹמְרַת עַל הַקָּץ שֶׁהוּא **חֲתוּם בְּאוֹצְרוֹת ה'** בְּלְשׁוֹן רַבִּים, וְאֵין עוֹד שׁוּם דְּבָר בַּתּוֹרָה שֶׁהַתּוֹרָה מִיַּחְסֵת לְמַחְסָן מְלַבֵּד הַגְּאֻלָּה, הַדְּבָר אוֹמַר

דרשני; מדוע צריך לחתם את כל ענין הגאולה בחותם מיוחד במחסנים של ה' כביכול, ורק בענינה מציינת התורה את ענין המחסן.

מובא ב'ספר הבהיר' (קפו) **מאי ניהו אוצרה של תורה "יראת ה' היא אוצרו", לפיכך צריך אדם שיהא ירא שמים תחלה ואחר כך ילמד תורה.** רואים שחכמת היראה של התורה היא האוצר והמחסן לקבל את כל שאר מקצועות התורה, ומי שאין לו את חכמת היראה אין לו מחסן וכלי לקבל את שאר חלקי התורה. וכפי שמובא בספר 'נפש החיים' (ש"ד פ"ד פ"ה) **ואמרו עוד כל שיראת חטאו קודמת לחכמתו חכמתו מתקיימת, פי יראת ה' תחלה היא עקר הקיום של חכמת התורה, וכמו שאמרו חז"ל אמונת זה סדר זרעים וכו', חשיב שם בזה הפסוק כל הש"ס, ומסים ואפלו הכי יראת ה' היא אוצרו, דמה הכתוב את התורה לרב תבואות, והיראה לאוצר המחזיק בו המון תבואות ומשתמרים בתוכו.** שיראת ה' היא האוצר לחכמת התורה הקדושה שעל ידה תתקיים אצל האדם, ואם לא הכין לו האדם תחלה אוצר היראה, הרי רב תבואות התורה כמנח על פני השדה למרמס רגל השור והחמור, חס ושלום, שאינה מתקיימת אצלו כלל. וכן אמרו אתה מוצא אדם שונה מדרך, הלכות ואגדות ואם אין בו יראת חטא אין בידו כלום. ולפי ערך גדל אוצר היראה אשר הכין לו האדם, כן על זה הערך יוכל לכנס ולהשתמר ולהתקיים בתוכו תבואות התורה כפי אשר יחזיק אוצרו, ואם לא הכין האדם אף אוצר קטן שאין בו יראתו ותבואות התורה כפי אשר יחזיק אוצרו, ואם חכמה כלל, אחר שלא תתקיים אצלו, כי תורתו נמאסת חס ושלום. ועל זה אמר הכתוב "ראשית חכמה יראת ה'", וכמבאר בהקדמת הזר תרעא קדמא לחכמה עלאה יראת ה' איה.

ידוע בכתבי האריז"ל שגם הכלי עצמו עשוי מאותו אור שנקנס לכלי. למשל, גוף האדם שהוא כלי לנשמה עשוי מחלק של אור הנשמה שהתגשם להיות גוף, וכן בכל שאר הכלים בבריאה. וממילא האוצר שהוא הכלי שמחזיק את חכמת התורה נעשה מחכמת היראה של התורה שהתגשמה להיות כלי ביחס לשאר חלקי התורה, כי היא הכלי מחזיק ברכה שהאדם יוכל להשיג את שאר מקצועות התורה. ולפי זה מתבאר טעם מדוע האשה היא בחינת יראה כמובא בזר

(קדושים פא:) שְׁהֵאֲשָׁה הִיא בְּחִינַת יְרָאָה כְּמוֹ שְׁכֶתוֹב **"אֵשֶׁה יְרָאֵת ה'".** דְּכַשֵּׁם שְׁהֵאֲשָׁה הִיא בְּחִינַת כְּלִי מַחְזִיק בְּרִכָּה עֲבוּר הַבַּעַל לְקַבֵּל אֶת כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת, בְּסוּד אֲשֶׁתוֹ כְּגוֹפּוֹ, הִינּוּ הַכְּלִי שְׁלוֹ, וּבְלִי אֵשֶׁה אָדָם שְׂרוּי בְּלֹא תוֹרָה וּבְרִכָּה וְכָל שָׂאֵר הַהִשְׁפָּעוֹת, כְּמוֹבֵא בְּגִמְרָא (סְנַהֲדְרִין כב:) **אָמַר רַב שְׁמוּאֵל בַּר אֹוֹנִיא מִשְׁמִיָּה דְרַב אֵשֶׁה גְלָם הִיא, וְאִינָה כוֹרְתַת בְּרִית אֶלָּא לְמִי שְׁעֲשֵׂאָה כְּלִי.** זֵאת מִמֶּשׁ בְּחִינַת חֻכְמַת הַיְרָאָה שֶׁל הַתּוֹרָה שֶׁהִיא **אוֹצָר** וְכָלִי לְקַבֵּל אֶת כָּל שָׂאֵר חֻלְקֵי הַתּוֹרָה. וְכֵן מִצִּינּוּ בְּגִמְרָא (סְנַהֲדְרִין קד. ובמהרש"א שם) שְׁהֵאֲשָׁה נִקְרָאת **אוֹצָרוֹ שֶׁל אָדָם.** וְכֵן מוֹבֵא בְּסִפְר 'חֻכְמַת חַיִּים' מֵהַגְרִי"ח זֹנְנֶפֶלֶד זצ"ל שְׁאֲשָׁה בְּגִימְטְרִיא **מוֹסֵר.** וּמִבְּאֵר לְדַבְרֵינוּ שְׁאֲשָׁה הִיא בְּחִינַת חֻכְמַת הַיְרָאָה שֶׁנִּקְרָאת מוֹסֵר. וְכֵן הַמִּסְפָּר הַמְסַתֵּתֵר בֵּין אוֹתִיּוֹת **מוֹסֵר** הוּא **228** כְּמִנְיָן בְּרוּ"ךְ לְרַמְזֵי שְׁתוֹרַת הַמוֹסֵר הִיא הַכְּלִי מַחְזִיק בְּרִכָּה שֶׁל הַתּוֹרָה. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מִזְקֵנֵי הַרַה"ג ר' נִפְתָּלִי בּוֹרְנֶשְׁטֵיין זצ"ל שֶׁלֶכֶן כְּתוּב (שְׁמוֹת א, כא) **"וַיְהִי כִי יְרָאוּ הַמִּלְדֹּת אֶת הָאֱלֹהִים וַיַּעַשׂ לָהֶם בְּתִים",** לְרַמְזֵי שֶׁבִּנְיָן הַבַּיִת וְהַנְּשׂוּאִין מִתְחִיל מִיְרָאֵת שְׁמַיִם, כְּמוֹ שְׁחֻכְמַת הַיְרָאָה הִיא הַרְאֵשׁוֹנָה מִכָּל חֻכְמוֹת הַתּוֹרָה.

לְכֹן נִקְרָאת הָאֵשֶׁה בַּיִת, כְּמוֹבֵא בְּמִשְׁנָה (יוֹמָא ב.) **בַּיִתוֹ זֹו אֲשֶׁתוֹ,** כִּי אוֹצָר וּמַחְסֵן אֵינִם חִיבִים לֵהִיּוֹת בְּצוּרָה שְׁאֵנְחָנוּ מִצִּיִּרִים חֹדֵר לְלֹא חֲלוּנוֹת וְכְדוּמָה, יֵשׁ מַחְסֵן מִפָּאָר שֶׁהוּא בַּיִת, וְזֶה סוּד הָאֵשֶׁה שֶׁהִיא הָאוֹצָר וְהַמַּחְסֵן בְּסוּד בַּיִת שְׁנוֹתוֹ לְאָדָם מְקוֹם וְכָלִי לְקַבֵּל כָּל הַשְּׁפַע וְלַהֲשִׁיג אֶת הַתּוֹרָה. וְכֵן מוֹבֵא בְּסִפְר 'נִזְרֵי יִשְׂרָאֵל' (נִישׂוּאִין) שְׁכֻלָּה הִיא מִלְשׁוֹן כְּלִי, וְנִרְמַז בְּכְתוּב (ישעיה סא, י) **"כַּחֲתָן יִכְהֵן פֶּאֶר וְכַכְּלָה תַעֲדָה כְּלִיָּה".** וְכֵן מוֹבֵא בְּרִש"י (בְּרַאשִׁית ב, כב) **"וַיִּבְנוּ ה' אֱלֹהִים אֶת הַצֹּלַע אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם לְאֵשֶׁה "וַיִּבְנוּ" כְּבִנְיָן, וְחֻבָּה מִלְמַטָּה וְקִצְרָה מִלְמַעְלָה לְקַבֵּל הַנּוֹלָד, כְּאוֹצָר שֶׁל חֻטִּים שֶׁהוּא רָחֵב מִלְמַטָּה וְקִצְרָה מִלְמַעְלָה שֶׁלֹּא יִכְבֵּיד מִשָּׂאוֹ עַל קִירוֹתָיו.** רִש"י מִמִּשְׁיֵל אֶת הָאֵשֶׁה לְאוֹצָר שֶׁל חֻטִּים, דִּהַפְּרִנְסָה וְהַחֻטִּים וְכֵן שָׂאֵר הַהִשְׁפָּעוֹת בָּאִים בְּזִכּוֹת הָאֵשֶׁה שֶׁהִיא הָאוֹצָר הִינּוּ הַמַּחְסֵן לְקַבֵּל כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת. וְכֵן אוֹצָר מְרַמַּז עַל בְּחִינַת צַר, שֶׁהוּא צַר בְּמִקוֹם אֶחָד וְרָחֵב בְּמִקוֹם שְׁנַי וְנִאֲרִיךְ בְּזֶה לְקַמּוֹ.

נִרְאָה דְאָרְץ אוֹתִיּוֹת אֶצֶר. כִּינּוּן שֶׁרַק לְאָרְץ יִשְׂרָאֵל יֵשׁ שֵׁם אֶרֶץ, כְּפִי שְׁמִצִּינּוּ בְּגִמְרָא (עֲרִיכִין כט.) **מִקְרָקְעֵי דְחוּצָה לְאָרְץ כְּמַטְלְטְלֵי דְאָרְץ יִשְׂרָאֵל,** הִינּוּ שֶׁהַקְרָקַע בְּחוּץ לְאָרְץ אֵין לָהּ שֵׁם קְרָקַע, וְכֻלְפֵי קְרָקַע שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִיא בְּבְחִינַת

מטלטליו. וארץ ישראל היא האוצר והמחסן והבית שהוא סוד האשה שנותנת ליושבים בה את האפשרות להשיג את חכמת היראה ושאר חלקי התורה, כמובא בגמרא (ע"ז כו.) שארץ ישראל משפיעה על הגנבים בתוכה, שיהיו יותר יראי שמים מגנבי חוץ לארץ. וכן מצינו בגמרא (כתובות עה.) **אמר אביי אחד מינייהו עדיף כתרי מינו, אמר רבא אחד מינו כי סליק להתם עדיף כתרי מינייהו.** וברש"י (שם) **אחד מינייהו: מבני ארץ ישראל.** עדיף: פקחים וחרפים. היינו שחכמי ארץ ישראל יותר פקחים וחרפים מחכמי בבל, משום שאוירא דארץ ישראל מחכים. וכן מובא ברבנו בחיי (דברים ה, ט) **אין תורה כתורת ארץ ישראל, ואין חכמה כחכמת ארץ ישראל, ואמרו אוירא דארץ ישראל מחכים מה שאין בן בחכמים שבחוצה לארץ שהם חסרי ההכנות והאור הטוב.** וכן מובא בסדור היעב"ץ (הקדמה ג, ו) שמה שאמרו חז"ל שאם אדם לומד לבד נעשה טפש, זה רק בחוץ לארץ, מה שאין בן בארץ ישראל שהאור מחכים אין לחוש ואפשר ללמד לבד. וכן מצינו במדרש (אסת"ר א' טז) **עשרה חלקים של תורה בעולם, תשעה בארץ ישראל, ואחד בכל העולם.** וכן נרא נרמז בגמרא דלעיל; אוירא דארץ ישראל מחכים.

לפי זה נראה לבאר מדוע אומרת התורה על הקץ שהוא חתום באוצרות ה' בלשון רבים, ואין עוד שום דבר בתורה שהתורה מיחסת למחסן מלבד הגאולה, ומדוע צריך לחתום את כל ענין הגאולה בחותם מיחד במחסנים של ה' כפיכול, ורק כאן מצינת התורה את ענין האוצר והמחסן. לרמז שהגאולה חתומה באוצר ובמחסן עצמו, שבלי הגאולה אין לנו כלים לקבל את שפע התורה והברכה והעבודה וכו', כמו שכתוב (איכה ב, ט) **"טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחה מלכה ושריה בגוים אין תורה".** וזה הטעם שקורין מגלת רות בחג השבועות לרמז שאנו מצפים למתן תורה האמתי שיבא מהמשיח שיצא מזרעה של רות. וכן מובא בספר 'מאמר מרדכי' שנסח הגמרא (פסחים סח:) **אמר רבי אלעזר הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכם בגימטריא קץ כי חג השבועות הוא זמן מסגל להתפלל על הקץ.** כיון שבחג השבועות אנו מודים לה' על מתן תורה, ועל פי האמת אנחנו במצב של **"אין תורה"**. וכידוע מאמר הבעש"ט ש"תורת ה' תמימה" כי היא עדין תמימה ושלמה ואף אחד לא נגע בה, לכן חג השבועות הוא הזמן לבקש את הגאולה כדי שנוזכה לתורה, וכן מצינו במדרש (קה"ר יא, ח) **תורה שאדם לומד בעולם הזה הבל היא לפני תורתו של משיח.**

מוֹבָא בְּסֵפֶר 'קֶץ מַגְלָה' בְּשֵׁם הַג"ר יִצְחָק הוּטְנֵר זצ"ל על דְּבָרֵי הַגְּמָרָא (ברכות יז.) **רַבִּי אֶלְפִּינְדִּירִי בְּתַר צְלוּתִיהָ אָמַר הַכִּי רַבּוֹן הָעוֹלָמִים גְּלוֹי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שְׂרָצוֹנֵנוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וּמִי מַעֲבֵב שְׂאוֹר שְׂבַעֲסָה וְשַׁעֲבֹד גְּלוּיֹת.** לְכַאוּרָה מֵהַ מִפְרִיעַ שְׂעֵבֹד גְּלוּיֹת לַעֲבֹדֶת ה', הֲרִי יֵשׁ מְקוֹמוֹת שְׂיוֹשְׁבִים בְּגִלוּת בְּהַשְׁקָט וּבְטַח וְאִין הַפְרָעָה לַעֲבֹד אֶת ה', וּמִבְּאֵר שְׁבָלֵי מַלְכוּת בֵּית דָּוִד אֵי אֶפְשָׁר לַעֲבֹד אֶת ה' כְּרַאוּי כִּי הֵיזָר הָרַע שׁוֹלֵט בְּאֹיִר וְזֶה גּוֹרֵם הַתְּנַבְרוּת הַשְּׂאוֹר שְׂבַעֲסָה. וְכִפִּי שְׂבַאֲרָנוּ שְׂאִין לָנוּ אֶת הַכְּלִים וְהַבִּית הַמִּתְאִימִים לַעֲבֹדֶת ה'. וּבִיְתֵר עוֹמֵק נִרְאָה לְבָאֵר שֶׁהֲרִי מַלְכוּת בֵּית דָּוִד הִיא בְּסוּד נִוְקְבָא כְּיָדוּעַ בְּכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל, וְהִיא מִרְכָּבָה לְשִׁכְנָה שֶׁהִיא סוּד אֲרָץ יִשְׂרָאֵל וְסוּד הָאוֹצָר וְהַכְּלִי הַכְּלָלִי לַתַּת אֶת הָאֶפְשָׁרוּת לַעֲבֹד אֶת ה' בְּכָל הַמּוֹבְנִים. וְכֵן מוֹבָא בְּסֵפֶר 'חַיִּים שֶׁל תוֹרָה' (בְּרַאשִׁית ע' תִּיד) בְּשֵׁם סֵפֶר 'דְּבָרֵי מְאִיר' שֶׁהַכְּתוּב (שְׁמוֹת כט, מה) "וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" ס"ת **כָּלִי**. וְכֵן הַמְּסַפֵּר הַמְּסַתֵּר בֵּין אוֹתִיּוֹת **כָּלִי** הוּא 30 כְּמִנְיָן יְהוּדָה הַמְּסַמֵּל אֶת הַמַּלְכוּת. וְכֵן הָאוֹתִיּוֹת אַחֲרֵי **כָּלִי** וְגַם בְּחִלּוֹף א"ת ב"ש יוֹצֵא מְלִיץ. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מֵהַרֶּה"ג ר' מ. פ. שְׁלִיט"א שְׂדוּד מְרַמֵּז עַל דָּוִד שֶׁהוּא כָּלִי גָדוֹל.

בְּעִנְיָן תְּפִלָּה; גַּם בְּזִמְנֵי הַגְּלוּת אִין הַתְּפִלוֹת מִתְקַבְּלוֹת רַק דְּרָךְ תְּפִלוֹת בְּהֵן מִבְּקָשִׁים עַל הַגְּאֻלָּה, כְּמוֹבָא בְּסֵפֶר 'תְּפִאֲרַת שְׁלֹמֹה' (חֲנוּכָה) אֲכֵן הִנֵּה מִבְּאֵר בְּזֵהֵר הַקְּדוּשׁ וּבְסִפְרִים כִּי כָּל עַקֵר הַעֲבָדוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל הוּא לְאוֹקְמֵי שְׁכִינְתָא וְלַהֲעֵלוֹת בְּחִינַת הַמַּלְכוּת, וְזֹאת הוּא הַפְּתַח וְשַׁעַר לַעֲלוֹת בְּתְפִלָּה אֶל ה', כְּמוֹבָא בְּתַקּוּנֵים מֵאֵן דְּבַעֲי לַעֲאֵלָא לְמַלְכָא לֹא עֵאל אֶלָּא בְּשִׁכְיִנְתָא "בְּזֹאת יָבֵא אֶהְרֹךְ" "וְזֹאת הַבְּרָכָה" בְּשִׁכְיִנְתָא דְּאֶקְרִי זֹאת. וּבְלַעֲדֵי זֹאת אִין בְּאֶפְשָׁרֵי לַעֲלוֹת כִּי חֲלִילָה "מִפְרִיד אֱלוֹהִי" כְּנוֹדָע. וְהִנֵּה זֶהוּ שְׁפָתוֹב בְּתְפִלָּה לַעֲנִי כִי יַעֲטֹף שְׁכָל הַתְּפִלוֹת מִתְעַטְפִים בּוֹ, הִנֵּה כָּל הַתְּפִלוֹת וְכָל הַבְּקָשׁוֹת וְהַעֲבָדוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִין לָהֶם מְבוֹא לְפָנֵי ה' כִּי אִם בְּזֹאת הִיא הַשְׁכִּינָה יָבֵא כָּל בְּשָׁר לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֵי ד', וְצָרִיךְ לְהַתְּפַלֵּל תְּחִלָּה עַל זֶה לְהַקִּימָה וְאַחַר כֵּן כָּל אֲשֶׁר תֵּאמַר יִנְתֵן לָהּ עֲבוּר צָרְכֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם הַזֶּה מִבֵּית הַמְּלֶכֶךְ. וְכֵן הוּא בְּסֵדֶר תְּפִלַּת י"ח בְּסֵדֶר הַבְּרָכוֹת "וְלִירוּשָׁלַיִם עֵינֶיךָ בְּרַחֲמִים תִּשׁוּב" וְכו'. וְאַחַר כֵּן "אֶת צֶמַח דָּוִד" וְכו' וְאַחַר כֵּן "שְׁמַע קוֹלֵנוּ" וְכָל הַבְּקָשׁוֹת שֶׁל הָאָדָם שָׁם, כִּי רֵאשׁוֹנָה צָרִיךְ לְהַתְּפַלֵּל עַל ד' וְעַל מְשִׁיחוֹ וְאַחַר כֵּן עַל צָרְכָיו. וְאִם לֹא אִין דְּרָךְ תְּפִלָּה לְהַתְּקַבֵּל לְמַעְלָה.

והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א ש'לכן הכתוב אומר על זמן הקץ **"חתום באוצרותי"** לרמז שצריך לחשב קץ אוצר אוצר, פי לשון רבים שנים, וזה עולה **תשפ"ד** שנת הקץ. וכן האותיות אחרי **ק"ץ אוצר אוצר** בגימטריא **"שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד"**. וכן הכתוב **"הלא הוא כמס עמדי חתום באוצרותי"** עם הפולל בגימטריא קץ בעתה ה'תשפ"ד. וזה גם מספר המלים בפרשת בלק שבה הנבואה המפרשת על ביאת המשיח. וכן **ק"ץ אוצר אוצר** במלוי האותיות **ק"ף צ"י א"ף ו"ו צ"י ר"ש א"ף ו"ו צ"י ר"ש** בגימטריא קץ תשפ"ד. הינו שהמלוי לבד עולה 1000 מספר הנאלה העתידה כמנן **ק"ץ** בגימטריא גדולה, והאותיות בלי המלוי עולות **תשפ"ד** כדלעיל. וכן הפסוק היחיד בתורה שמופיעות בו פעמים עשר האותיות **ק"ץ אוצר אוצר** הוא הפסוק שמדבר על **קן ציפור** שמשם עתיד מלך המשיח להתגלות: (דברים כב, ו) **"כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים"**. וכן **קץ אוצר** בגימטריא 487 שהוא בהפוך ספרות 784 הינו **תשפ"ד**. וכן **אוצר אוצר** מופיע בס"ת בפסוק של לידת שרש משיח: (בראשית לח, כט) **"ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ: ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח"**. וכן בסנון אותיות בכתוב על לדה: (ישעיה כא, ג) **"על כן מלאו מתני חלחלה צירים אחזוני כצירי יולדה נעויתי משמע נבהלתי מראות"**. וכן המלים **"אוצרו הטוב"** הן המלים ה787 788 מתחלת פרשת כי תבוא, ומיד אחריהן באה המלה ה789 כמנן ה'תשפ"ד שאז כבר יהיה האוצר פתוח. וכן האותיות אחרי **ק"ץ אוצר אוצר** הן **בז"ק ש', בז"ק ש',** כמובא בכתבי האר"ז"ל שהאות **ש"ן** היא בגימטריא **ציר**, ושני הצירים שנפתחים בלדת משיח הם בסוד שתי אותיות ש"ן. לכן נרמז כאן **בז"ק ש'** פעמים לרמז **ששני הצירים** יפתחו במהירות **הבזק**, וכן **ציר** נרמז **באוצר**.

עתה נבוא לבאר מדוע **האוצר** הוא **צר** מלמטה ו**רחב** מלמעלה בסוד **משלש** כפי שנראה שהשפעת **הקו** שמשפיע בכל העולמות בסוד היחוד הוא בסוד **משלש**, לכן בריאת האשה היא בסוד **משלש**, כפי שהבאנו מרש"י: (בראשית ב, נב) **כבנן רחבה מלמטה וקצרה מלמעלה לקבל הולד**, כאוצר של חטים שהוא רחב מלמטה וקצר מלמעלה. וכן מובא ברבנו בחיי (במדבר ת, ב) שבית המקדש נקרא **אריאל**. דכשם שהאריה **צר** מאחוריו ו**רחב** מלפניו, כך החלונות בבית המקדש

היו צרים מבפנים ורחבים מבחוץ. וכן מצינו במשנה (מידות ד, ז) ובהיכל צר מאחוריו ורחב מלפניו ודומה לארי. ורואים שיש צורת משלש באריה ובחלונות של בית המקדש, ובהיכל של בית המקדש, שהם צרים מבפנים ורחבים מבחוץ. וכן אוצר מרמז על בחינת צר, שהוא צר במקום אחד. וכן מובא בספר 'מכון שבת' על פי 'לקוטי מוהר"ן' שהאריה הוא מלשון אסיפה, כמו שכתוב "אריתי מורי עם בשמי", וכפי שבארנו שהוא מסמל את הכלי והאוצר שאוסף את השפע מכלם לתוכו.

והוסיף הרה"ג ר' יואל טיטלבוים שליט"א שגם האוצר של יראת שמים הוא בסוד משלש שגורמז בצורת הזקן שהיא משלש, ובצורת השופר שיש לו בחינה של משלש, כמובא בספר 'לקוטי מוהר"ן' (ס) זקן להרחיב ולהאריך ימיו בתוספות קדשה בכל פעם הוא על ידי יראה, שהיראה מביאה תוספות קדשה בכל יום ויום, שעל ידי זה נתארכין ונתרחבין הימים, בבחינת "יראת ה' היא אוצר", בחינת 'עשאה כאוצר' שהוא קצר מלמעלה ורחב מלמטה. כי התחלת הימים הם קצרים ואחר כך מתרחבין והולכין, בתוספות קדשה, על ידי היראה, נמצא שזוכין על ידי היראה לאריכות ימים שהם בחינת זקן בחינת תקוני עתיק, וזה בחינת שופר שהוא קצר מלמעלה ורחב מלמטה, כי על ידי השופר הוא התגלות היראה שעל ידה זוכין לאריכות ימים, דהינו להרחיב ולהאריך ימיו בתוספות קדשה יתרה בכל עת, שזהו בחינת 'קצר מלמעלה ורחב מלמטה', בחינת "יראת ה' היא אוצר", בחינת 'עשאה כאוצר', וזה בחינת תקוני עתיק שהוא בחינת אריכות ימים בחינת זקן, כי הזקן גם כן 'קצר מלמעלה ורחב מלמטה' כמובא בפגונות 'שתקוני דקנא הם בחינת "מן המצר קראתי וכו' ענני במרחב" שמתחלה היא קצרה ואחר כך הולכת ומתרחבת.

מובא ברמח"ל (דרוש בענין הקיווי) "לישועתך קויתי" ראשית הבריאה בתקנה, שכל התחתונים מצפים לשפעת עליונים על ידי תפלה או שיר. כתיב "בראשית ברא אלקים" אין ראשית אלא תקנה. אין הצמצום עשוי כי אם לצפות שיכנס בו קו אין סוף ברוך הוא, וזה קו לשון קווי ותשוקה. ורואים שסוד הגאולה הוא סוד הצמצום והקו שבוקע אותו. והתחדשות הצמצום והקו היא כל שנה ביום ראש השנה, כמובא בספר 'אמונת עתיד' (מועדים ג' ע' קי)

כתבו ספרי החכמה שכשעלה ברצונו יתברך לברא העולם, צמצם כביכול הקדוש ברוך הוא את האור אין סוף, ונתהוה מקום חלל, כדי שיהיה מקום לבריאת העולם, ובחלל הזה המשיך הקדוש ברוך הוא בתוכו אור חדש, ובזה יש לומר טעם חדש למה תקיעת שופר צריך להיות דוקא בשופר דהינו בקרנות החלילים, לפי שבראש השנה היה בריאת העולם, ובכל שנה ושנה הימים האלה נזכרים ונעשים, וכשמסתלק החיות של השנה שעברה זהו כמו צמצום, ונתהוה מקום חלל לבריאת השנה החדשה, וצונו הקדוש ברוך הוא לתקע בשופר שהוא מקום חלל, ועל ידי התקיעה אנחנו מפיחים במקום החלל רוח חדש ועל ידי זה אנו מעוררים גם למעלה שהקדוש ברוך הוא גם כן ממשיך אור חדש בתוך החלל, וכן בראש השנה נברא אדם הראשון וביום הזה נפח בו הקדוש ברוך הוא נשמת חיים, ועל ידי שאנו תוקעים בשופר ואנחנו מפיחים בו מרוחנו, הקדוש ברוך הוא מפיח בנו כביכול אור אלקי חדש, ואנחנו נעשים כברייה חדשה.

נראה לבאר שאמנם הקו הוא קו ישר בכל העולמות, אבל כיון שהאור מתצמצם והולך מעולם לעולם יש לו בחינת משלש שרחב למעלה וצר למטה, הינו בסוד הצמצום נהיה צר למטה, או בחינה הפוכה שצד למעלה בסוד אור דק שהולך ומתרחב למטה בסוד אור גס, כמו שמצינו על המעין שיוצא מבית קדש הקדשים לעתיד לבוא שהולך ומתרחב, וכפי שנבאר שיש בקו בחינת יחוד של רצוא ושוב מיין דכורין ומיין נוקבין שהם בסוד שני משלשים משלבים זה בזה בצורת המגן דוד אחד הפוך מהשני. ולכן השופר שמעורר את השפעת הקו צורתו משלש כפי שהבאנו מה'לקוטי מוהר"ן. וכן שמעתי מהרה"ג ר' ח. ש. שליט"א שהשתלשל בגשמיות כשמתחילים לקרוא פרשת בראשית בשמחת תורה ובשבת בראשית, מביאים קוגל אטריות לבתי הכנסת, כי קוגל אטריות ק"ו עגול שמסמל את נקדת ראשית הבריאה והתחדשותה. וכפי שהשתלשל שעושים את הקוגל בסיר עגול ושמים אטריות בצורת קוים והמאחד. וראה זה פלא שהשתלשל שחותכים את קוגל האטריות בצורת משלשים. גם השתלשל שקוראים לקוגל אטריות קוגל ירושלמי, כי ירושלים היא מקום ירידת הקו בכל העולמות, כמו שכתוב (זכריה א, טו) "לכן פה אמר ה' שבתתי לירושלם ברחמים ביתי ובנה בה נאם ה' צבאות וקו ינטה על ירושלים", דקו הישר שיורד בכל העולמות יורד במקום המקדש

שבירושלים של כל עולם ועולם, ולעתיד לבא נזכה שהקו יחזר לירושלים שלמטה בעולם הזה ונזכה לגאולה. וכן שמעתי בשם הג"ר ראובן סופר שליט"א שירושלים אותיות מו"ל יוש"ר, לרמז שסיום קו הישר שעובר בכל העולמות מסתיים בירושלים של מטה. וכן קונגל ירושלמי בגימטריא נסח הפסוק בכמה מקומות "עד עת קץ". וכן אטרי"ת נרמזות באות שניה הפוכה בפסוק שה' פותח את השמים להשפיע שפע מהאוצר הטוב: (דברים כח, יב) "יפתח הוי"ה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצה בעתו", כי פתיחת האוצר היא סוד השפעת הקו שהוא סוד משלש. והוסיף הרה"ג ר' יואל טיטלבוים שליט"א שאטרי"ת מרמזות על אותיות אוצרו"ת אם נחליף את האות ט' באי"ק בכ"ר לאות צ'. ועוד הוסיף חכם אחד שההבל שיוצא מהחם של הקונגל מרמז על ההבל השופר שמסמל את הקו.

מצינו במדרש (ב"ר צט, ב) לוי כנגד מלכות יון, זה שבט שלישי וזו מלכות שלישיה, זה אותיותיו משלשין וזו אותיותיה משלשין, אלו תוקעי קרנים ואלו תוקעי סולפירים, אלו לובשי כובעים ואלו לובשי קיסים וכו', ביד מי מלכות יון נופלת ביד בני חשמונאי שהם משל לוי. רואים מהמדרש ששבט לוי וקלפת יון הם זה לעמת זה, ונלחמים זה בזה בסוד משולש כנגד משולש. וכן מובא בשם האדמו"ר ר' יצחק איזיק מקאליב זצ"ל שאותיות לוי מכניעות את אותיות יון, לכן אותיות לוי הן קו ארץ של הלמ"ד שעולה למעלה, ואחר כך האותיות ו' וי' שהן קו בינוני וקצר, כי לוי מסמל את הקו דקדשה שמעלה חזרה למעלה מיין נוקבין בבית המקדש. ואותיות יון הן הפוכות; קו קצר ואחר כך בינוני ואחר כך ארץ. האות ו' סופית מסמלת את הנחש, כי יון יונקים מהקו דקדשה ומורידים אותה לנחש וכדרכה של קלפה אוכלים חנם ואינם מעלים מיין נוקבין בחזרה, ושוב רואים שסוד הקו הוא סוד המשלש. לפי זה נראה לבאר את הרמז ששמעתי מהרה"ג ר' ח. ש. שליט"א שקונג"ל ר"ת לוי גרשון קהת ומררי, היינו לוי ובניו, כיון שלוי מסמל את הקו דקדשה קו ארץ של הלמ"ד שעולה למעלה, ואחר כך האותיות ו' וי' שהן קו בינוני וקצר, לכן נרמזים לוי ובניו בר"ת קונג"ל שמסמל את הקו ועגול.

הסוד של הענין הזה מדוע השתלשלה צורת המשלש, מובא בספר 'מבוא לחכמת הקבלה' (ח"א ש"ז פ"א) י"ב גבולי אלכסון פרוש הגר"א ז"ל כמו בבית יש לו ששה שטחים, ו"ק, במקום שמגיעים ב' קצוות ביחד נקרא גבול,

שָׁשׁ גָּבּוּל הַקְצוֹת. וְכֵן מוּבָא בְּעֵץ חַיִּים' לְהַאֲרִיז"ל (שער ה, פ"ז) **וְדַע כִּי גַם בְּיָסוּד יֵשׁ בּוֹ שְׁנַיִם עֶשֶׂר בְּחִינַת גְּבוּלֵי אֱלֹכִסוּנִים.** הֵינּוּ שְׁסוּד הַיְחוד הָעֲלִיוֹן נִמְשָׁל בְּשְׁנֵי מְשַׁלְשִׁים שֶׁהֵם סוּד י"ב גְּבוּלֵי אֱלֹכִסוֹן שְׁנִמְצָאִים בְּצוּרַת הַמִּגֵּן דָּוִד שֶׁמִּסְמַל יָסוּד וּמַלְכוּת מַחְבְּרִים יַחד כְּדַלְקָמֵן. וְכֵל מְשַׁלֵּשׁ הוּא סוּד ו"ק אוֹתִיּוֹת ק"ו שְׁמַתְחַלֵּק לְשֵׁשׁ מְשַׁלְשִׁים קְטָנִים, וְכַפִּי שֶׁבְּאַרְנוֹ שֶׁהֵקוּ הוּא סוּד הַמְשַׁלֵּשׁ, וְלָכֵן הַמַּלְכוּת שֶׁהִיא סוּד אוֹצָר וּבֵיית, חִיבַת לְהִיּוֹת בְּסוּד מְשַׁלֵּשׁ לְקַבֵּל אֶת הַשְּׁפָעַת הַיְחוד הָעֲלִיוֹן.

מְצִינּוּ בְּגִמְרָא (שבת פח.) **דְּרַשׁ הָהוּא גְּלִילָאָה עֲלֵיהּ דְּרַב חֲסָדָא, בְּרִיד רַחֲמָנָא דִּיהַב אוֹרִינִן תְּלִיתָאֵי, לְעַם תְּלִיתָאֵי, עַל יַד תְּלִיתָאֵי, בְּיוֹם תְּלִיתָאֵי, בְּיַרְחָא תְּלִיתָאֵי.** רואים שְׁכָל עֲנִינֵי מִתֵּן תוֹרָה הֵיוּ בְּסוּד מְשַׁלֵּשׁ. תוֹרָה מְשַׁלֵּשֶׁת, לְעַם מְשַׁלֵּשׁ, עַל יְדֵי שְׁלֵשׁ, בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי, בְּחֻדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי. [בְּאַלְף הַשְּׁלִישִׁי לְבְרִיאַת הָעוֹלָם]. וּמוֹסִיף רַב נְסִים גְּאוֹן עַל הַגְּמְרָא שֶׁם וְהוֹסִיפָה הַהַגְדָּה אוֹתִיּוֹתֶיהָ מְשַׁלְשִׁים, כְּלוֹמֵר שֶׁהַתוֹרָה נִקְרָאת אֲמַת, וּמִסְפַּר אֲמַת שְׁלֵשׁ אוֹתִיּוֹת. רואים שֶׁהַתוֹרָה נִקְרָאת אֲמַת שֶׁהִיא מְשַׁלֵּשׁ שֶׁל הַכ"ב אוֹתִיּוֹת, א' בְּתַחֲלָה, מ' בְּאַמְצַע וְת' בְּסוּף. וְכֵן נְבוֹאֵת הַחֲשֵׁמֶל הִיְתָה בְּשֵׁנַת 3333 לְצִיּוּרָהּ, וְקִבְעוּ הַהַפְטָרָה בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת יוֹם מִתֵּן תוֹרָתֵנוּ, בְּנְבוֹאֵת הַחֲשֵׁמֶל שֶׁל יְחֻזְקָאֵל. וְכֵן מְצִינּוּ בְּמִשְׁנָה (כִּלָּאִים ב, ז וּבִפְירוּשׁ הַרַמְבַּ"ם שֶׁם) שֶׁחֹד הַמְשַׁלֵּשׁ נִקְרָא 'רֹאשׁ תוֹר', וְתוֹר הוּא שֶׁם שֶׁל הַתוֹרָה, כְּמוּבָא בְּזֶהֱר (ויחי רטו:) שֶׁהַכְּתוּב "וְקוֹל הַתוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ" מְרַמֵּז עַל קוֹל הַתוֹרָה. וְכֵן עַל הַמְּנוֹרָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁהַשְּׁפִיעָה אֶת חֲכַמַת הַתוֹרָה מְצִינּוּ שִׁיטַת רַש"י (שמות כה, לב) שֶׁהַקְּנִיָּם הֵיוּ יוֹצְאִים מִצְדֵּיהָ בְּאַלְכִסוֹן, יוֹצֵא שְׁלֵמִנוֹרָה הִיְתָה צוּרַת מְשַׁלֵּשׁ. וְכֵן הֵר סִינֵי נִמְצָא בְּמִקוֹם שֶׁצוּרָתוֹ בְּמִפָּה מְשַׁלֵּשׁ, דְּמַדְבַּר סִינֵי נִמְצָא בֵּין יַם סוּף הַמְזֻרְחֵי לְיַם סוּף הַמְעַרְבִי, וְזֶה יוֹצֵר בְּמִפָּה צוּרַת מְשַׁלֵּשׁ. וְכֵן הַשְּׁתַלְשֵׁל בְּגִשְׁמִיּוֹת בְּמִצְרַיִם הַעֲתִיקָה שֶׁהִיא הַקְּלָפָה שֶׁהַלְבִּישָׁה עַל הַשְּׁפָעוֹת שֶׁל דוֹר מִתֵּן תוֹרָה, שֶׁעָשׂוּ אֶת הַפִּירְמִידוֹת שֶׁלָּהֶם בְּצוּרַת מְשַׁלֵּשׁ כִּידוּעַ.

וְנִבְיָא רַמְזוּ מֵהַר"ג ר' א. עֲבֵרוֹן שְׁלִיט"א בְּמִבְנֵה גְּאוּמְטְרֵי מְשַׁלֵּשׁ שֶׁל הַמִּסְפָּר שֶׁל הַפְּסוּק הַרְאוּשׁוֹן בְּתוֹרָה. הַגִּימְטְרִיא הַרְגִּילָה שֶׁל הַפְּסוּק הַרְאוּשׁוֹן בְּתוֹרָה שֶׁהִיא 2701 מִתְּגַלָּה בְּמִבְנֵה גְּאוּמְטְרֵי שֶׁל מְשַׁלֵּשׁ, הַבְּסִיס / כָּל צֶלַע בְּפָנֵי עֲצָמָה הִיא בְּגִדְל 73 נְקֻדוֹת, יַחד 216 נְקֻדוֹת [מְכִינּוֹן שְׁאִין לְסַפֵּר אֶת נְקֻדוֹת הַקְּדָקְדִים בְּחִפְיָה]. 73 בְּגִימְטְרִיא חֲכָמָה, שֶׁהִיא הַבְּסִיס לְכֹל

הבריאה פמובא בזהר בראשית בקממתא. פאשר אנו מתיחסים למבנה בכללותו, כל צלע עשוי מ72 נקודות. כמנין חסד ו3 פעמים חסד בגימטריא גבורה, כי ה' ברא את העולם במדת הגבורה בשם אלהים. ומובא ברבנו בחיי (שמות לב, טו) שיש ק"ח תבות בפסוק המדבר על נתינת הלוחות, כנגד ק"ח טפחים שיש בכל לוח, וביחד בשני הלוחות יש 216 טפחים. וכן נראה דבשני הלוחות היו 216 טפחים כמנין גבורה, דלוחות הברית נחצבו מפסא הפבוד המסמל את מדת הגבורה, פמובא בזהר (תרומה קמז).

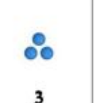

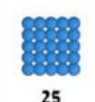
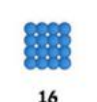
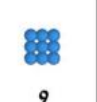

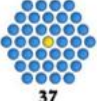

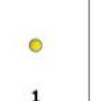

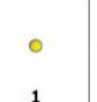
המשולש ה-73 = בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ = 2,701 !!!
 $2,701 = 73 * 37 =$ המשולש ה-73 = משולש ה-חקמה**

איור גז- משולש 2,701 = בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ = משולש החכמה 73
 סכום כל המספרים מ-1 ועד 73 = 2,701 במבנה משולש!

המשלש שמספרו 73 בסדרת המשלשים שבמבנה הגאומטרי, מגלה את סוד הפסוק הראשון של התורה, כיון שהפסוק הראשון "בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ" בגימטריא 37 כפול 73, היינו רמז על בחינת ראש שנבדל מהגוף בחלקה של 3 ו7, כי הראש כולל 3 ספירות ראשונות, והגוף כולל 7 תחתונות. וכן מובא בשם רבי אברהם אבועלפאי זצ"ל אותיות שלש"ה מרמזות בפסוק הזה בדלוג שבע, ויש מרוח של שלש בהתחלה ובסוף: "בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ". וכן אבן השתייה שמשם נשתת העולם, אבן בגימטריא גדולה 703, והשתייה בגימטריא 730, שוב רואים את החלקה של 7 ו3. וכן שמעתי שהמספר הזה 73 כמנין ע"ג מרמז על העגול, והמספר 37 כמנין הבל מרמז על הבל השופר שמסמל את הקו שבוקע את העגול. וזה סוד הבראשית העגול והקו שכל הבריא נכללת בהם.

כשם שראינו שהמשלש שמספרו 73 במבנה הגאומטרי מגלה את סוד הפסוק הראשון של התורה, כך אם נתבונן בסדרה הגאומטרית של צורת המגן דוד נראה את המספרים 37 ואחרי זה 73 וכפי שנבאר שצורת המגן דוד מסמלת את סוד הקו בשלמותו משלש שמשפיע מלמעלה למטה, ומשלש שמעלה מין נוקבין מלמטה למעלה.

איבר בסדרה (n)					נוסחה	צורה
5	4	3	2	1		
 15	 10	 6	 3	 1	$\frac{n(n+1)}{2}$	משולש
 25	 16	 9	 4	 1	n^2	ריבוע
 61	 37	 19	 7	 1	$6 \cdot \frac{n(n+1)}{2} + 1$	משושה (ממורכז)
 121	 73	 37	 13	 1	$12 \cdot \frac{n(n+1)}{2} + 1$	מגן דוד

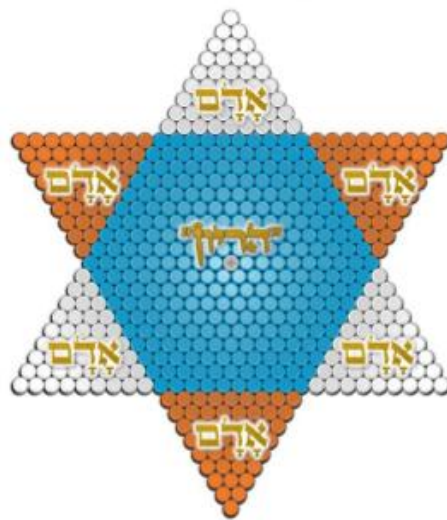
והרה"ג ר' א. עברון שליט"א גלה שהמבנה הגאומטרי העשירי של צורת מגן דוד שמרמז על שלמות כל עשר הספירות שמתגלה בנקודת היחוד. יש בו מבנה גאומטרי של 541 נקודות כמנין ישראל, המסגרת לבד תהיה 156 נקודות כמנין ציון, והנקודות שבפנים תהינה 385 כמנין שכינה. כי היחוד הוא בסוד 'המחזיר שכינתו לציון'. ושניהם יחד עולים כמנין ישראל כי השכינה שורה על בני ישראל, כמו שכתוב "ושכנתי בתוך בני ישראל". וכשנקה את המספר 541 ונהפך אותו לאותיות תקמ"א ונעשה במלוי תא"ו קו"ף מ"ם אל"ף נקבל את הגימטריא תשפ"ד שאנחנו מצפים ל'המחזיר שכינתו לציון'. ומובא בספר 'מטעמים' (ערך מגן דוד) בשם ספר 'ארץ החיים' לכל דבר שבקדשה כגון פרכת ומטפחות ספר תורה ועל ההיכל, רושמים שש קצוות וקוראים אותו מגן דוד, והוא שני משלשים משלבים זה בתוך זה, משום שהתמונה היא מורה על יחוד ה' ומלכותו בשש קצוות. וכן מובא בספר הלקוטים 'לרמ"ד וואלי כאשר המלכות היא כנגד הפנים אז יש לה צורת המגן דוד. וכן מובא ב'שער היחודים' להאריז"ל (פרק יב) לכתב בקמיע ציור של מגן דוד, ויועיל לכל חלי. וכן מובא בספר 'נחלי בא גד' בשם הרה"ג ר' שמעון כץ מפתח תקוה שמכסה עור התחש והאילים המאדמים שהיה על המשכן, היה מרכב לפי חלק מהשיטות מצורת משלש גדול ושני משלשים קטנים, ואם נצרף את שני הקטנים לאחד, נקבל יחד שני משלשים גדולים.

כמו כן אפשר לראות שהמגן דוד מתחלק ל-12 משלשים קטנים כנגד "ב שבטים, "ב מזלות, "ב גבולי אלכסון, "ב צרופי שם אדני", "ב קשוטי כלה. "ב חדשים שהלבנה מתחדשת בשנה. "ב פעמים הללויה במזמור ק"נ שחותם את ספר התהלים. כי המלכות יש לה מספר "ב, לכן האשה מקבלת על מצות בגיל "ב, ויש בנוסף את הנקדה האמצעית שמסמלת את הזכר שמשלים ל"ג בסוד ברית שלש עשרה כידוע. ולכן כל משלש מה"ב משלשים במבנה של 541 המדבר יש בו 45 נקודות כמגן גאולה וכמגן אדם בסוד שם מ"ה שהוא שם התקון שפועל בסוד היחוד. והפנימיות של כל משלש בלי המסגרת היא 28 נקודות כמגן כ"ח בסוד "כח מעשיו הגיד לעמו" שעל זה משתתת כל הבריאה ומעשה בראשית. וכללות ששת המשלשים בפנים בלי המסגרות היא 216 נקודות כמגן גבורה וכמגן ג' פעמים חסד כדלעיל כי ה' ברא את העולם בשם אלהים שהוא שם של גבורה. וכללות ששת המשלשים בפנים עם המסגרות היא 271 כמגן ימי ההריון והגימטריא של הריון, כי נקדת היחוד יוצרת הריון, ובעצם פנימיות המגן דוד הוא סוד הרחם שמוליד את נשמות ישראל.

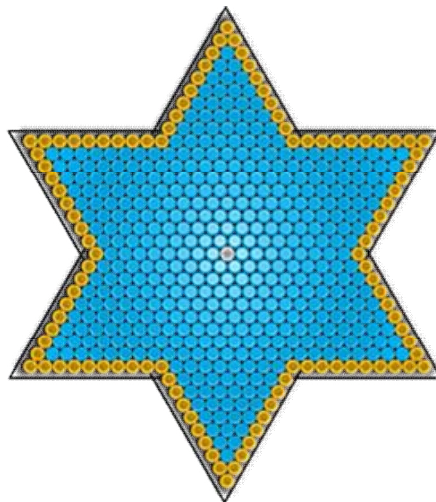
סה"כ נקודות: 216 = "גבורה" סביב הנקודה האמצעית

ישראל 541

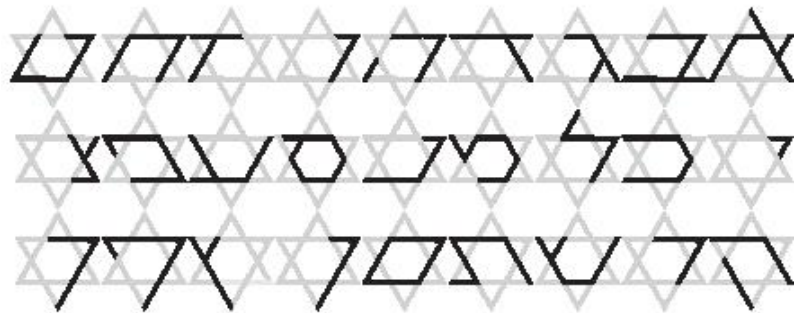
עוד הוסיף הרה"ג ר' א. עברון שליט"א **שהריון** בגימטריא **נקודה קו**, הינו **הקו** של האור אין סוף שיורד בכל העולמות והוא בבחינת **יסוד** שבא להשפיע כמבאר בכתבי האריז"ל, מתיחד עם ה**נקדה** שנמצאת ב**אבן השתיה** ששם נשאר האור שהיה לפני הצמצום ולפני הסתלקות האור, וזה יוצר את ה**הריון** מהיחוד בסוד המגן דוד. וכן 271 זה הגימטריא של **חכמה** במשלש, כי **המשלשים** של המגן דוד מגלים את שרש הבריאה שבאה מהחכמה, כמו שפתיב "**כלם בחכמה עשית**".

וכן במעטפת של המגן דוד שיש בו 541 נקודות, יש 108 נקודות כמנין **חצי**, וכן **מגן דוד** בגימטריא **חצי**. לרמז על השפעת היחוד שמחלקת לשני **חצאים** והיסוד משפיע **חצי** מהשפע שהוא מקבל למלכות בסוד הירח שעולה חצי חדש ויורד חצי חדש, והחתוך לשני חצאים נעשה על ידי מדת ה**גבורה** שביסוד שמחלקת את השפע לשני חצאים כפי שבארנו במאמר סוד החצי, לכן ראינו כאן את הצורות של **גבורה**. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שאותיות **דן"ד** מרמזות על האות **מ"ם** סתומה שמרכבת **משתי** אותיות **דל"ת**, ונחתכת באלכסון על ידי **היסוד** שהוא האות **ו'** של דוד שחותך באמצע לשנים ומקבלים **שני משלשים** של המגן דוד.

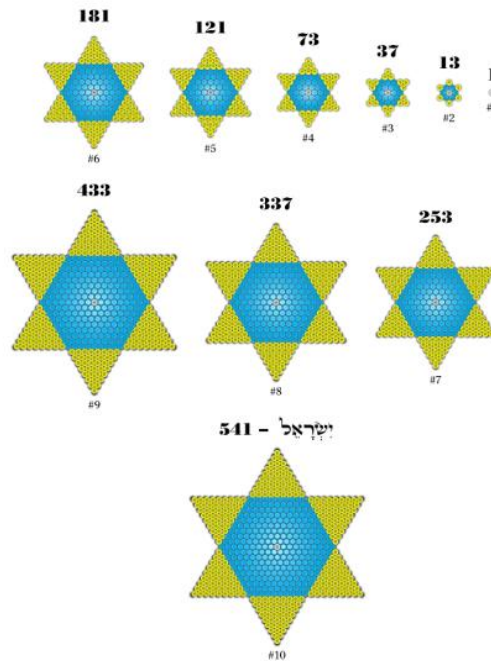

הראו לי שבצורת **מגן דוד** רשומות כל אותיות **א"ב** ו**מונצפ"ך**, וכ"ב אותיות נרשמות ביסוד הזכר, וגם ביסוד הנוק', כמובא בספר 'מלאך הברית' מה'בן איש חי' (פ' וירא) בשם האריז"ל **טפת הזרע של הזכר היא כלולה מכ"ב אותיות, כי**

כ"ב אותיות נרשמים ב'סוד של הזכר וגם אצל הנקבה נרשמים כ"ב אותיות כדי שיהיה בה פח לקבל הטפה של הזכר וליצרה ברחמה, וכן א"ב וא"ם בגימטריא ב' פעמים כ"ב, וכן יל"ד בגימטריא ב' פעמים כ"ב. ונראה דגם המשלש של מתן תורה הוא בסוד אותיות, כפי שבארנו שהתורה נקראת אמת שהיא משלש של הכ"ב אותיות, א' בתחלה, מ' באמצע ות' בסוף.

להלן איור של 10 מגני החדד הראשונים.²²⁹

והוסיף בני היקר הבה"ח יוסף בנימין הי"ו **שרמון** בגימטריא **אוצר** לכן השתלשלו בכתר הרמון צורות **משלש** שהם **צורת האוצר**. ונראה לבאר על פי המדרש (שהש"ר ד, ה) **אמר רבי יוחנן ביום שיגד ה' על הר סיני לתן תורה לישראל ירדו עמו ששים רבוא של מלאכי השרת וביד כל אחד ואחד מהן עטרה לעטר את ישראל לכל אחד ואחד מישראל וכו', באותה שעה התחיל משה מקלסו "כפלח הרמון וקתד".** רואים שמשה שבח את ישראל בפסוק **"כפלח הרמון וקתד"** כשחבשו את הכתרים במתן תורה. כיון שכל סודות מתן תורה היו בסוד המשלש, לכן זה השתלשל גם בסוד הכתר שקבלו בני ישראל שהיה בבחינת **כתר הרמון** שעשוי ממשלשים. וכן מצינו במשנה (כלים יז, ד) **כל כלי בעלי בתים שעורן ברמונים**. רואים שיש קשר בין כללות הכלים לרמון שמרמז על האוצר שהוא שם כללי לכלים. וכן שמעתי בשם הרה"ג ר' יוסף לינדר שליט"א שהשתלשל בפרי הרמון שיש לו **כתר**, לרמז על **כת"ר** מצוות שנומזות בו, היינו תר"ג מצוות דאורייתא וז' מצוות דרבנן. וכפי שמובא במלבי"ם (שה"ש ד, ג) שיש לרמון **תר"ג** גרעינים כנגד **תר"ג** מצוות. לכן הכתרים במתן תורה היו קשורים לכתר הרמון דוקא. וכן רמון הוא לשון **רם** שמסמל את הכתר.

מובא ב'ספר הלקוטים' להאר"ל (יחזקאל ע' תטז) שהמלה **מטטרו"ן**, מתחלקת ל**טט רמו"ן**. **טט** בגימטריא **ח"י**, ובזה אין אחיזה לקלפות. ו**רמון** בגימטריא **רצוא**, ושם יש אחיזה לקלפות. ועל זה נאמר בגמרא ר' מאיר רמון מצא, תוכו **אכל קלפתו זרק**. ומבאר על פי דברינו כיון שהרמון הוא סוד הכתר שנומז בו המשלש של מתן תורה בסוד **אוצר**

אותיות **רצו"א**, וכפי שבארנו שישנם שני משלשים בסוד המגן דוד שמסמלים את היחוד בסוד **רצוא ושוב** שיש במלאכים שנקללים במלאך מטטרו"ן שמרמז על הרימון ועל הרצוא ושוב. וכן מצינו בזהר (תיקונים קיט:) שהמלאך מטטרו"ן הוא בסוד המנוחה, לכן יש בו אותיות **מר"ן** שבתבת מנוחה ובארנו שהקנים במנוחה היו בצורת משלש לרמז על סוד המשלש שיש בתורה. וכן האותיות אחרי **אוצ"ר** או **רצו"א** הן **בז"ק ש'**, רמז לפסוק **"והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק"**. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שהמלה **רצו"א** כשקוראים אותה הפוך הופכת ל**אוצ"ר** הינו **רצוא ושוב** יוצר את האוצרות בסוד המשלשים שמשיעם את השפע באור ישר ואור חוזר בסוד היחוד. וכן המלה **חיות** שעליהן נאמר **"והחיות רצוא ושוב"** עולה בגימטריא 424 שמרמז על **רצוא ושוב** שיש במספר עצמו; 4 מכאן ו2 באמצע, וזאת הגימטריא של **משיח בן דוד** שמעורר את הרצוא ושוב בזמן הגאולה. וכן כל הפסוק **"והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק"** עם האותיות והמלים והכולל בגימטריא של כל הפסוק **"הלוא הוא כמס עמדי חתום באוצרותי"**, כפי שבארנו שה**"רצוא"** מעורר את ה**"אוצ"ר"**. וכן בארנו שקץ **אוצ"ר** בגימטריא 487 וקץ **אוצ"ר** בגימטריא 784 שהם מספרים הפוכים בסוד **רצוא ושוב** שמתגלה כאן בין שתי האוצרות של הקץ המספר של שנת **תשפ"ד**. וכן **אוצ"ר מלחמת גוג ומגוג** בגימטריא 885 שהוא המספר ההפוך של 588 הגימטריא של **מלחמת גוג ומגוג**. ושוב מתגלה ה**אוצ"ר רצוא ושוב** שיש במספר של **מלחמת גוג ומגוג**. וכן האותיות **אוצ"ר** מופיעות בכל התנ"ך 424 פעמים בסנון אותיות ישר כמנין **משיח בן דוד**. וכבר בארנו שבמספר 424 מתגלה **רצוא ושוב**. ולכן **חתום** ה**אוצ"ר** באוצרות, כי החותמת ששוקעת וכולטת מהצד השני גם מרמזת על **רצוא ושוב**. וכן המספר המסתתר בין אותיות **אוצ"ר** הוא **פקיד"ה**.

מובא בלק"ת להאריז"ל (עקב ע' רמח) על הכתוב **"והחיות רצוא ושוב"**, ש**רצוא** אותיות **צואר**, דהחיות **"רצוא"** דרך **הצואר** בית המקדש. כמובא במדרש (שיהש"ר ד, ו) **"כמגדל דויד צואר"**, זה **בית המקדש**. ומבאר לדברינו שהכל אותם אותיות **רצוא** או **צואר**, או **אוצ"ר** שמסמלים את היחוד בסוד **רצוא ושוב** שיש בבית המקדש שנמשל ל**צואר**. וכן האותיות המסתתרות בין אותיות **שד"ה** הן **צוא"ר** או **רצו"א** או **אוצ"ר**. היינו ההפרש בין **ש'** של **שד"ה** ל**ד'** של **שד"ה**, הוא

רצ"ו, וההפך בין ד' לה' הוא א', יוצא אותיות **צוא"ר** או **רצו"א** או **אוצ"ר**. פיון ששדה היא אחד השמות של בית המקדש שנמשל ל**צואר**, וכן שדה בגימטריא **שוב**, היינו שסוד ה**רצוא ושוב** שיש בבית המקדש נרמז ב**שד"ה**. וכפי שבארנו שסוד **'המחזיר שכינתו לציון'** שיש בבית המקדש נרמז בחבור **שני המשלשים** בצורת המגן דוד שכל משלש הוא סוד **אוצר**.

אחרי שלמדנו את הפסוק: **הלוא הוא כמס עמדי חתום באוצרת** שסוד הקץ הוא הסוד הכמוס שחתום באוצר עצמו והוא חלק מהאוצר והפלי של כל הבריאה לאפשר את קבלת השפע, נשאר לחפש את האותיות **גילוי האוצר** בנוטריקונים בתנ"ך, כדי לדעת מתי יתגלה האוצר שהוא הקץ לעין כל, וראה זה פלא; כל עשר האותיות **גילוי האוצר** נמצאות ברצף בפסוק: (תהילים יט, טו) **"יהו"ה צורי וגאלי"**. וכפי שמובא ברש"י (ברכות ד.) **סמיכת גאולה לתפלה רמזה דוד בספר תהלים, דכתיב "ה' צורי וגאלי", וסמיו ליה "יענה ה' ביום צרה" ואמרינו בברכות ירושלמי מי שאינו סומך גאולה לתפלה למה הוא דומה, לאוהבו של מלך שבא ודפק על פתחו של מלך, יצא המלך ומצאו שהפליג אף הוא הפליג, אלא יהיה אדם מקרב להקדוש ברוך הוא אליו, ומרצהו בתשבחות וקלוסין של יציאת מצרים, והוא מתקרב אליו, ובעודו קרוב אליו יש לו לתבע צרכיו. הינו שהפסוק "ה' צורי וגאלי" מגלה את הסוד שצריך להסמיק גאולה לתפלה, לכן מסמיכים גאולה במלים 'צור ישראל וכו' לתפלה. הינו שסוד סמיכות גאולה לתפלה הוא סוד **גילוי האוצר** שנרמז בצור שהוא גלוי הקץ והגאולה השלמה שאנחנו מצפים לה, כפי שנבאר. וכן צור הוא גם שם של סלע שמסמל את מלכות בית דוד שהיא בסוד **"אבן מאסו הבונים"** הינו שרש המלכות נעוץ באבן השתיה שממנה נשתת העולם, האבן הזאת היא סוד האוצר והפלי שמקבל את השפעת היחוד, והיא נקדת האוצר והפלי שעליה עומד העולם. והוסיף הרה"ג ר' מ. שיפמן שליט"א ש**צורי גאלי** פותח ומסיים את הנסח של סמיכות גאולה לתפלה **'צור ישראל וכו' גאל ישראל'**.**

וכן סלע שנקרא צור נרמז בגלוי סוד ה' למשה בכתוב: (שמות לג, כא) **"ויאמר ה' הנה מקום אתי ונצבת על הצור: והיה בעבר כבדי ושמתיד בנקרת הצור ושכתי כפי עליך עד עברי: והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו"**. וכן מצינו

בגמרא שסלע מרמז על שתיקה: (מגילה יח.) **פי אתא רב דימי אמר אמרי במערבא, מלה בסלע משתוקא בתרין.** וכן מובא ב'חתם סופר' (דברים לב, נב) **"ה' סלעי ומצודתי", להסתור שם בסלע מפועלי און.** וכן כתוב (שה"ש ב, יד) **"יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה",** ורואים שהסלע קשור ל"סתור". וכן **"בחגוי"** מרמז על החגב שנקרא סלעם מלשון סלע. והחגב מסמל את העולם השמיני שמשם האור של הגאולה העתידה.

וכעת נבוא לסוד איך מגלים את האוצר של הגאולה, כיון שהאוצר מסתתר בסלע ששמו צור, על ידי שסומכים גאולה לתפלה מגלים אותו, הינו בכח התפלה על הגאולה **מגלים את האוצר שטמון בצור.** וכפי שבארנו שהגאולה חתומה באוצר ובמחסן עצמו, כיון שבלי הגאולה אין לנו כלים גם בזמן הגלות ואין התפללות מתקבלות רק דרך תפללות בהן מבקשים על הגאולה, וכפי שהבאנו מהספר 'תפארת שלמה' (חנוכה). ועוד הוסיפו שצור נרמז באותיות של תפלה בצבור, הינו צבור אותיות בצור. וכן מתפללים על הגאולה בלשון צור בברכות המילה: **אל חי חלקנו צורנו. צוה להציל ידידות שארנו משחת.** ולכן מופיעות האותיות **ק"ץ בעת"ה** בנוטריקון יחיד בתנ"ך בפסוק שהזכרנו שמזכיר צור בגלוי סוד ה' למשה, באות שלישית מסוף המלה: (שמות לג, כא) **"ולאמר ה' הנה מקום אתי ונצבת על הצור: והיה בעבר כבדי ושמתיד בנקרת הצור ושכתי כפי עליך עד עברי".** כיון שהפסוק הזה מדבר על נקדת החבור בין הנהגת האחור להנהגת הפנים, שה' אמר למשה שאי אפשר בעולם הזה לראות את הנהגת הפנים רק את הנהגת האחור, אבל המעבר בין האחור לפנים הוא המעבר של **ק"ץ בעת"ה**, וזה נקרא "מקום אתי" רמז על גאלת בעתה. וכן אמו של דוד המלך ששמה היה נצבת, נרמזת בפסוק **"ונצבת על הצור".** וכן המלה שמסימת את הפסוק היא המלה ה-548 מסוף הפרשה כמנין קץ משיח.

כתוב (יחזקאל כו, א) **"ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם יען אשר אמרה צר על ירושלים האח נשברה דלתות העמים נסבה אלי אמלאה החרבה: לכן פה אמר אדני יהוה הנני עליך צר והעליתי עליך גוים רבים כהעלות הים לגליו: ושחתו חמות צר והרסו מגדליה וסחיתי עפרה ממנה ונתתי אותה לצחית סלע".** ומצינו בגמרא (פסחים מב:) **"אמלאה החרבה",** אם מלאה זו חרבה זו, ואם

מלאה זו חרבה זו. רב נחמן בר יצחק אומר, מהכא "ולאם מלאם יאמין". ומבאר רש"י "אמלאה החרבה" רישא דקרא "יען אמרה צור לירושלים האח וגו'", אתמלא מן חרבנה של ירושלים. וכן מובא ברש"י (בראשית כה, כג) כשזה קם זה נופל וכו', לא נתמלאה צור אלא מחרבנה של ירושלים. ויתכן שהעיר בירות של היום היא העיר צור המקראית שהיתה עיר בירה באותם ימים, כפי שמובא על חירם מלך צור. ורואים שיש בחינת צור גם בקלפה וכשזה נופל זה קם.

מצינו בגמרא (מגילה יט:) **אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן אלמלי נשתיר במערה שעמד בה משה ואלהו כמלא נקב מחט סדקית לא היו יכולין לעמד מפני האורה.** ומבאר רש"י מערה שעמד בה משה כשעבר הקדוש ברוך הוא לפניו שנאמר "ושמתיך בנקרת הצור", ואלהו אף הוא עמד באותה מערה, ועבר הקדוש ברוך הוא לפניו שנאמר "והנה ה' עבר וגו'". ורואים שהמערה קשורה עם הצור היינו האבן שממנה סודות התורה, ולכן אם היה נשאר מהאור כמלא נקב מחט סדקית, לא היו יכולין לעמד מפני האורה, כי יוצאת משם האש הגדולה של פנימיות התורה.

מובא בספר 'לבנת הספיר' מבנו של ר"י החסיד (פ' בראשית) שרשב"י הסתתר באותה מערה בה התגלה ה' למשה ולאליהו הנביא. ומצינו בגמרא (פסחים נד.) **עשרה דברים נבראו בערב שבת בין השמשות, וכו', ומערה שעמד בה משה ואלהו.** רואים שמערת רשב"י היתה מקום גבה מאד. וכן צור בגימטריא מרון, וכמו שאומרים בפיוט: **במערות צורים שעמדת.** וכן כתוב (דברים לב, יג) **"ושמן מחלמיש צור"** ורואים ש"צור" קשור עם החלמיש שמובא בלק"ת להאריז"ל (עקב רמט) שהחלמיש הוא אבן שמוציאה אש, ובארנו שחלמיש אותיות משי"ח למ"ד הינו תורתו של משיח, הלמוד של משיח שיגלה את פנימיות התורה שנמשלה לאש. והוסיף הרה"ג ר' חיים שיפמן שליט"א שאבן החלמיש נרמזת בפסוק שמרמז על רבי שמעון בר יוחאי: (דברים לא כא) **"והיה כי תמצאן אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו"**. וראה זה פלא; **עשר** האותיות גילוי האוצר נרמזות 4 פעמים בפסוק אחד יחיד בתנ"ך שיש בו 4 סדרות של אותיות אלו: (זכריה יד, ד) **"ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים אשר**

על פני ירושלים מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו נגבה".
 והפסוק מדבר על בקיעת הר הזיתים והשמן לעתיד לבוא במלחמת גוג ומגוג, ממש בבחינה הזאת של הוצאת השמן מהסלע בסוד "שמן מחלמיש צור".

68 äi התשפד , משיח , יבוא , גאלה , צורר , נכתש , מסרוולך , חופה , כטבת

ר' המלך אסור'ים ויהי שם בבי' תהסרהו יהי' הוהא תי' וס'פ'ו יט'אלי' וחסדו ית'ן חנו'בעי' נ'י שרבי' תה
 סהרו ית'ן שרבי' תהסרהו ב'די' וס'פ'א תכל'ה אס'יר מ'אשר בבי' תהסרהו א תכל'ה אשר עש'י משמהו אהי' העשה א
 י'ן שרבי' תהסרהו א תכל'ה א מ'הב'י' ו'ב'אשר יהוה אהו' ו'אשרהו אעשה יהוה מצ'לי' חו'יהי' אחר הדבר
 י'ם האלה חט'א ומשקה מלך מצר'ים והא'פ'ה לאדנ'י הם למלך מצר'ים ו'קצ'פ'רעה עלשני' סר'יס'י' ועל שרה
 משק'ים ועל שרה אופ'ים ו'ית'ן א תם ב'מ'ש' מרבי' תשרה טבחי' מ'אל'ב' תהסרהו מ'ק'ו מ'אשר י' וס'פ'א ס'ר'ש'ם ו'י'פ'
 קד שרה טבחי' ס'א תי' וס'פ'א ת'ם ו'י'שרת א'ת'ם ו'יהי' ו'י'מי'ם ב'מ'ש'מ'רו' י'ח'ל'מו ח'לו' ו'מ'ש'ני' הם א'י' ש'ח'ל'מו ב'ל'י' לה
 א'ח'ד'א'י' ש'כ'פ'ת'רו' ו'ח'ל'מו ה'מ'ש'ק'הו א'פ'ה א'ש'ר'ל'מ' ל'מ'צ'ר'י' מ'א'ש'ר' א'ס'ו'ר'י'ם ב'ב'י' תהסרהו י'ב'א'א'ל'י' הם ו'ס'פ'
 ב'ב'ק'רו' י'ר'א'ת'ם ו'ה'נ'מ'ז'ע'פ'י'ם ו'י'ש'אל' א'ת'ס'ר'י'ם י'פ'ר'עה א'ש'ר' א'ת'ו' ב'מ'ש'מ'ר'ב' י'ת'א'ד'נ'י' ו'ל'א'מ'ר'מ'ד'ו' ע'פ'נ'י' כ'ם
 ר'ע'י'ם ה'י'ו'ם ו'י'א'מ'רו' א'ל'י' ו'ה'ל'ו'ם ח'ל'מ'נו' ו'פ'ת'ח'ו' א'י'ן א'ת'ו' ו'י'א'מ'ר'א'ל'ה'ם ו'ס'פ'ה'ל'ו' א'ל'א'ל'ה'י'ם פ'ת'ר'נ'י'ם ס'פ'
 ר'ו'נ'א'ל'י' ו'י'ס'פ'ר'ש'ר'ה'מ'ש'ק'י'ם א'ת'ח'ל'מ'ו' ל'מ'ו'ל'י' ו'ס'פ'ח'ו' א'מ'ר'לו' ב'ח'ל'ו'מי' ו'ה'נ'ה'ג'פ'ן ל'פ'נ'י' ו'ב'ג'פ'ן ש'ל'ש'ה'ש'ר'י'ג'ם
 ו'ה'י' א'כ'פ'ר'ח'ת'ע'ל'ת'ה' ו'צ'ה'ה'ב'ש'י'ל'ו' א'ש'כ'ל'ת'י' ה'ע'נ'ב'י'ם ו'כ'ו'ס'פ'ר'ע'ה'ב'י'ד'י' ו'א'ק'ח'א'ת'ה'ע'נ'ב'י'ם ו'א'ש'ח'ט'א'ת'ם א'ל'
 כ'ו'ס'פ'ר'ע'הו' א'ת'ן א'ת'ה'כ'ו'ס'ע'ל'כ'פ'ר'ע'הו' א'מ'ר'ל'ו' ו'ס'פ'ז'ה'פ'ת'ר'נו' ש'ל'ש'ת'ה'ש'ר'ג'י' מ'ש'ל'ש'ת'י'מי'ם ה'מ'ב'ע'ו'ד'ש'
 ל'ש'ת'י'מי'ם י'ש'א'פ'ר'ע'ה'א'ת'ר'א'ש'ך'ו'ה'ש'י'ב'ך'ע'ל'כ'נ'ה' ו'נ'ת'ת'כ'ו'ס'פ'ר'ע'ה'ב'י'ד'ו' כ'מ'ש'פ'ט'ה'ר'א'ש'ו'ן א'ש'ר'ה'י' ת'מ'ש'ק'ה'
 ו'כ'י' א'מ'ז'כ'ר'ת'נ'י' א'ת'ך כ'א'ש'ר'י' י'ט'ב'ל'ך'ו' ע'ש'י'ת'נ'א'ע'מ'ד'י' ח'ס'ד'ו' ה'ז'כ'ר'ת'נ'י' א'ל'פ'ר'ע'הו' ה'ז'כ'ר'ת'נ'י' מ'ה'ב'י'ת'ה'ז'
 ה'כ'י' ג'נ'ב'ג'נ'ב'ת'י' מ'א'ר'ץ'ה'ע'ב'ר'י'ם ו'ג'מ'פ'ה'ל'א'ע'ש'י'ת'י' מ'א'ו'מ'ה'כ'י'ש'מו' א'ת'י' ב'ב'ו'רו' ו'י'ר'א'ש'ר'ה'א'פ'י'ם ו'י'ס'פ'ח'ו' א'ת'
 ר'ו'י' א'מ'ר'א'ל'י' ו'ס'פ'א'פ'א'נ'י' ב'ח'ל'ו'מי' ו'ה'נ'ה'ש'ל'ש'ה'ס'ל'י' ח'ר'י'ע'ל'ר'א'ש'י' ו'ב'ס'ל'ה'ע'ל'י' ו'ן מ'כ'ל'מ'א'כ'ל'פ'ר'ע'ה'מ'ע'ש'ה'
 א'פ'הו' ה'ע'ו'ף א'כ'ל' א'ת'ם ו'ה'ס'ל'מ'ע'ל'ר'א'ש'י' ו'י'ע'נ'י' ו'ס'פ'ו' א'מ'ר'ז'ה'פ'ת'ר'נו' ש'ל'ש'ת'ה'ס'ל'י' מ'ש'ל'ש'ת'י'מי'ם ה'מ'ב'ע'ו'
 ד'ש'ל'ש'ת'י'מי'ם י'ש'א'פ'ר'ע'ה'א'ת'ר'א'ש'ך'מ'ע'ל'י'ך' ו'ת'ל'ה'א'ו'ת'ך'ע'ל'ע'ן ו'א'כ'ל'ה'ע'ו'ף א'ת'ב'ש'ר'ך'מ'ע'ל'י'ך'ו'ה'י'ב'י' ו'ה'ש'
 ל'י'ש'י' ו'מ'ה'ל'ד'ת'א'ת'פ'ר'ע'הו' י'ע'ש'מ'ש'ת'ה'ל'כ'ל'ע'ב'ד'י' ו'י'ש'א'ת'ר'א'ש'ר'ה'מ'ש'ק'י'ם ו'א'ת'ר'א'ש'ר'ה'א'פ'י'ם ב'ת'ו'ך'ע'
 ב'ד'י'ו' ו'י'ש'ב'א'ת'ש'ר'ה'מ'ש'ק'י'ם ע'ל'מ'ש'ק'הו' ו'י'ת'ן ה'כ'ו'ס'ע'ל'כ'פ'ר'ע'הו' א'ת'ש'ר'ה'א'פ'י'ם ת'ל'ה'כ'א'ש'ר'פ'ת'ר'ו'ל'ה'ם ו'ס'פ'
 ו'ל'א'ז'כ'ר'ש'ר'ה'מ'ש'ק'י'ם א'ת'י' ו'ס'פ'ו' י'ש'כ'ח'הו' ו'י'ה'י'מ'ק'ץ'ש'נ'ת'י'ם י'מי'ם ו'פ'ר'ע'ה'ח'ל'ו'ם ו'ה'נ'ה'ע'מ'ד'ע'ל'ה'י' א'רו'ה'נ'ה'

התשפד: מ-68 יבוא: 68 משיח: 68 מסרוולך: 68 גאלה: 68 חופה: 68 צורר: 69 נכתש: 69

צפן מאת הרה"ג ר' נ. דויטש שליט"א: יו"ם כ' טג"ת ה'תשפ"ד יבוא משיח גאלה, נכתש צורר

ד כב-ד ל סביבתינו כלחהשוראתירקהשדה ובלקבן צפורמלךלמואבבעתההואו יש
 ד כב-לז כבדךו יאמרבלעםאלבלקהנהבאתי אליךעתההיכלאוכלדברמאומההדבראש
 ד כד-י אלבלעםויספקאתכפיוויאמרבלקאלבלעםלקבאיביקראתיךוהנהברכתבר
 ד כט-ט שהועלאהרוןבעדתקרחבהצתםעליהוהותפתחהארץאתפיהותבלעאתםואתקר
 ד כט-ז למרוימשפחהמרוריאלהמשפחתלו ימשפחתהלבנימשפחתהחברנימשפחתהמ
 ד כח-ח תהבקר וכנסכותעשהאשהריחניחחליהוהוביומהשבתשניכבשיסבנישנהת
 ד כט-יח משפטו שעירעזים אחדחטאתמלבדעלתהתמידומנחתהונסכיהםובימהשלי
 ד לא-ה לפלמט השניעשראלףחלוציצבאו ישלחתםמשהאלףלמטהלצבאתםואתפי
 ד לא-מז שרצוהיההאתמשהו יקרבו אלמשהפ קדיסאשרלאלפי הצבאשריהאלפיסוש
 ד לב-לא יראובןלאמראתאשרדבריהוהאלעבד יכןנעשהנחנונעברחלוציםלפניי
 ד לג-מח ערבתמואבעלירדן ירחוויחנוועלהירדןמבייתהישמתעדאבלהשטימבערבת
 ד לה-ו נוארבעיסושתיםעירכלהעריסאשרתנו ללויםארבעיסושמנהעיראתהו
 ד לו-ט להממטהלמטהאחרכיאישבנחלתוידבקומטותבני ישראלכאשרצוהיההאת
 ה א-לא דרךאשרהלכתםעדבאכםעדהמקוםהזהו בדברהזהאינכםמאמינסביהוהאלה
 ה ב-כד ברואתנחלארנןראהנתתיבידרךאתסיןחןמלךחשבוהאמריואתארצוהחלרש
 ה ג-כ ילכסואתיהושועצויתיעתההואאלאמרעיניךהראתאתכלאשרעשהיהוהאל

טיל: מ 2023-

טיל: 2025

תשפד: מ 2024

ירוט: 2024

משיח: מ 2023-

תקומה: 2025

בשנה: 2024

צפן מאת הרה"ג ר' נ. דויקטש שליט"א בְּדְלוּג 2024 הַשְּׁתַלְשְׁלוּת הַשָּׁנָה הַלְוֵעִזִית: תְּקוּמָה מְשִׁיחַ בְּשָׁנָה תשפ"ד

ירד"ט ט"ל

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שבן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רחל מבכה על בניה" שאינם עוסקים בחכמה הזאת הממחרת את הקץ, ולזה אין משיח בא, כי אין מדרש קבוע בכל עיר ועיר כמו שיש בעסק התלמוד, ולכן "איננו", אין בניה מושכים וממחרים את המשיח.

בעל הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). **העניינים וההרוגים בזמן הגלות** תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך. **רבנו** ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחוננים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחוננים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

מצינו במדרש (ילקוט שמואל קו) א"ר שמעון בר מנסיא אין ישראל רואין סימן גאולה לעולם עד שיחזרו ויבקשו שלשתם, ה' הוא דכתיב "אחר ישובו בני ישראל ויבקשו את ה' אלהיהם" זו מלכות שמים, "ואת דוד מלכם" זו מלכות בית דוד, "ופחדו אל ה' ואל טובו" זה בית המקדש. רואים ש'עם ישראל יגאלו כשיבקשו את דוד בן ישי.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בענייני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בעניינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978 להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם 0533124355 שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או

בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtJVIk>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7JH0Js19bumlHE?usp=sharing>

בעזהשי"ת

אנו שמחים להודיע על קו טלפון של סוד החשמל

מספרי הטלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת